

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 29366-03-24 מדינת ישראל נ' לחאם ואח'

לפני כבוד השופט אלכס אחטר

בעניין: המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מיטל מורג

נגד

הנאשמים

1. פיראס לחאם - טרם נגזר דינו
2. פאדי מסארווה ע"י ב"כ עוה"ד חן פלצ'י

גזר דין - בעניינו של הנאשם 2

הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת לאחר שחזר בו מכפירתו, במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 6/1/25, וזאת ללא הסכמה עונשית. עם זאת, בין הצדדים גובשה הסכמה ביחס לעמדתה העונשית של המאשימה באופן שהוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר ובמידה והתסקיר שיוגש בעניינו יהיה חיובי, תעתור המאשימה לאימוץ מתחם ענישה, כך שינוע בין 18-24 חודשים, והיא תבקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. עוד הוסכם בין הצדדים כי ב"כ הנאשם יהיה רשאי לטעון לכל ענישה אחרת ולא יהיה כפוף לאימוץ עמדת המאשימה.

למען השלמת הפרטים, אבהיר, כי הסכמה עונשית זו מצאה את ביטויה בתרשומת של המאשימה בלבד שנסרקה (בטעות) לתיק בית המשפט מבלי שהדבר מצא את ביטויו בפרוטוקול הדיון מיום 6/1/25, עם זאת אין חולק כי התרשומת הנ"ל משקפת זאת.

הנאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן המורכב מ- 4 פרטי אישום מהם עולה כי הנאשם יחד עם נאשם נוסף שאף הוא הועמד לדין במסגרת הליך זה, הורשע בביצוע עבירה אחת של גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין + סעיף 29(א) לחוק העונשין ועבירה אחת של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין + סעיף 29(א) לחוק העונשין ושלוש עבירות של סיוע לגניבת רכב - עבירות לפי סעיף 413 לחוק העונשין + סעיף 29(א) לחוק העונשין + סעיף 31 לחוק העונשין.

בעניינו של נאשם זה הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם זקוק להמשך שילוב בהליך טיפולי, בו הוא נתון מתוקף הליך זה, וזאת על מנת לאפשר לנאשם לקבל את הכלים הנדרשים להתמודדות עם אתגריו האישיים. שירות המבחן העריך כי המשך שילובו של הנאשם בהליך הטיפולי עשוי לתת מענה לסיכוי להישנות התנהגות דומה מצידו בעתיד ואף יהיה בו כדי להפחית מסיכון זה, שירות המבחן הדגיש כי הנאשם עד כה נתרם מהשילוב בהליך הטיפולי.

בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן, להעדיף את ההליך השיקומי, באופן שיוטל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, וזאת לצד ענישה מותנית ופיצוי למתלוננים.

במקביל, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות ובהתאם לחוות דעת שהוגשה בעניינו ביום 20/4/26 נמצא הנאשם כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

ביום 19/4/26, נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש.

המאשימה הדגישה במסגרת טיעוניה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם וזאת גם לאחר תיקון כתב האישום, את הפגיעה בערכים המוגנים - שמירה על קניינו ובטחונו של הפרט והפגיעה בתחושת הביטחון ועתרה לקביעת מתחם ענישה כך שינוע בין 18-36 חודשי מאסר לצד הטלת ענישה נלווית, עמדה עונשית זו נתמכה בפסיקה.

ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר בכתב אישום המורכב מ- 4 אישומים שונים והגם שמדובר בנאשם נטול הרשעות קודמות, אין מקום לעמדתה לאמץ את המלצת שירות המבחן, שהוגדרה ע"י בא כוחה כ"לעג לרש", (עמ' 21 שורה 19 לפרוטוקול). ב"כ המאשימה ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לצד הטלת מאסר על תנאי, פיצוי לנפגעי העבירה והתחייבות כספית.

מנגד, ב"כ הנאשם לא חלק על עצם חומרת העבירות בהן הורשע מרשו מתוקף כתב האישום המתוקן, אך טען כי בנסיבות העניין ועל בסיס העבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן יש לקבוע מתחם ענישה כך שינוע בין 6-12 חודשי מאסר, (עמדה עונשית זו נתמכה בפסיקה שאוזכרה בטיעוניה).

ב"כ הנאשם הדגישה כי בעת ביצוע העבירות הנאשם היה בן 20 שנים, הוא נטול הרשעות קודמות, עבר הליך טיפולי בחסות שירות המבחן, שאף המליץ על הטלת ענישה טיפולית שיקומית.

לדבריו, הנאשם עובר למעצרו עבד במקום עבודה קבוע, קיים אורח חיים נורמטיבי. מטעם הנאשם התייצב עד אופי - מר מוחמד מצארווה, מעסיקו אשר העיד כי הנאשם עבד אצלו באופן קבוע כשנה וחצי עובר למעצרו, התקדם בסולם הדרגות בעבודה, והוא סמך עליו בכל ענייני העבודה.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו - הוא הביע צער וחרטה על מעשיו, ביקש סליחה, התחייב להמשיך ולשתף פעולה עם שירות המבחן, סיפר כי הוא מאורס ועתיד להינשא.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום שכן במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותו של אדם לשמירה על רכושו וקניינו וזכותו לחיות בביטחון ובידיעה שרכושו הפרטי יישמר. בנוסף, עבירות גניבת רכבים, לרבות הסיוע לביצוע הגניבות, מובילות לנזק כלכלי הנגרם לחברות הביטוח אשר מגולגל על כתפי האזרחים בצורת ייקור פרמיות הביטוח. כפי שנכתב בע"פ (חי) 11194/05-20-05-36024 עומר דקה נ' מדינת ישראל: "אדגיש כי עבירות הרכוש ובעיקר עבירות גניבת רכב, הפכו למכת מדינה שפגיעתן בציבור, ברכוש, בביטחונו האישי והכלכלי הינה קשה".

אפנה גם בעניין זה גם לע"פ 11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 15.05.06): "למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

בענייננו, הנאשם 2 גנב רכב יחד עם אחר ולצורך כך קשר קשר לביצוע פשע, וסייע במעשיו לגניבה של שלושה רכבים נוספים הכל כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן. במעשיו, פעל הנאשם 2 יחד עם אחר בצוותא, תוך תכנון מוקדם לביצוע והשלמת העבירות וזאת כאשר עיניהם נשואות לעבר המטרה והשלמת ביצוע העבירות בכך שהנאשם, (יחד עם הנאשם הנוסף) פעלו לאיתור רכבים המיועדים לגניבה, איסוף ופתיחת הצירים מזירות הגניבה אל נקודות איסוף כלי הרכב הגנובים ועד להעברתם מחוץ לשטחי המדינה לרשות הפלסטיאנית.

בחנית מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי ניתנה ענישה במגוון רחב, תוך התחשבות בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

רע"פ 4075/21 דב הרמן נ' מדינת ישראל (9.6.21) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של גניבת רכב, בכך שגנב קטנוע ונתפס בכך, בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 5 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, המערער בעל עבר פלילי בתחום עבירת הרכוש, המערער בעל עבר פלילי בתחום עבירות הרכוש, נדון ל 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות בצירוף ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות שהגיש הנאשם נדחו.

רע"פ 2216/14 יוסיפיה נ' מדינת ישראל (1.4.14) - נדחתה בקשה למתן רשות ערעור של נאשם, על פסק דין בו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש. המבקש הורשע בשני מקרים של סיוע לגניבת רכב ונדון לשישה חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו כדי 9 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 57406-05-24 מדינת ישראל נ' הואשלה (29.6.25) - הנאשם הודה והורשע בביצוע 5 עבירות של גניבת רכב, סיוע לגניבת רכב וניסיון לגניבת רכב. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 40 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 51786-02-23 מדינת ישראל נ' גורין (5.2.25) - הנאשם הורשע בעבירה של גניבת רכב, בכך שגנב ביחד עם אחר קלנועית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ל 18 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי נדון ל 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעניינינו, חומרת נסיבות ביצוע העבירות מתבטאות בכך שלשם ביצוען נדרש הנאשם 2 להיערך מבעוד מועד, לתכנן מערך ותשתית שיהיה בהם כדי לאפשר לו להשלים את ביצוע העבירות.

בנסיבות אלה ועל בסיס העבירות בהן הורשע הנאשם 2 בכתב האישום המתוקן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

השאלה הטעונה הכרעה בשלב זה, היא האם יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסטות ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום?

המסגרת החוקית המאפשרת לבית המשפט לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת בשל שיקולי שיקום קבועה בסעיף 440 לחוק העונשין. תיקון 113 לחוק העונשין אשר העניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה לא ביטל את שיקולי השיקום ואת האפשרות של סטייה ממדיניות הענישה על בסיס שיקול זה וזאת כדלהלן:

שיקום

440. (א) קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

(ב) היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף קטן (א), אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה, ופירט זאת בגזר הדין.

סעיף 440(א) לחוק העונשין, קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם בשם שיקולי השיקום, וזאת מקום בו מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש לשיקומו. סעיף 440(ב) קובע כי לבית המשפט מסורה הסמכות להעדיף את הליכי השיקום גם אם מדובר בעבירות בעלי חומרה יתרה וזאת לאור קיומן של נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

בפסיקה נקבע לא אחת כי הרתעת הציבור אינה חזות הכול ו"יש לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו המיוחדות ונסיבותיו האישיות של הנאשם כאינדיבידואל ולאזן בצורה ראויה ביניהן לבין מדיניות הענישה האמורה" (עפ"ת 1267-05-16 חיזגילוב נ' מ"י).

לצד האינטרס הציבורי הדורש ענישה מוחשית ומרתיעה, עדיין יש לזכור כי הענישה היא תמיד אינדיבידואלית. כפי שציין בית משפט העליון: "זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו של הענישה ומטרותיה, ואין אנו רשאים "להקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך ישמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים" (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, 175-174(1989); רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו], 5.5.2009).

זאת ועוד, דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים ("ועדת דורנר"), התייחס לעניין זה ומסקנתו מצדיקה בחינה מחודשת של שיקולי הענישה. שליחת הנאשם, עברייני משוקם, למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בו ייחשף מחדש לתרבות עבריינית ולסמים איננה מאינטרס הציבור ומנגד, אם יתמיד הנאשם לשקם עצמו ייתרם מכך לא רק הוא עצמו אלא גם החברה תצא נשכרת (עפ"ת 6597-09-15 מ"י נ' עוקר [ניתן ביום 21.1.16]).

אם כן, שיקולי שיקום עשויים להצדיק סטייה ממתחם העונש, ומובן שהם מהווים שיקול אף כבד משקל בקביעת העונש בגדרי המתחם (בע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מדינת ישראל (18.04.2018); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.2015); ע"פ 3381/16 אלקרינאו נ' מדינת ישראל (10.7.2016); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.2017); ע"פ 1288/17 שנהר נ' מדינת ישראל (3.10.2017)).

על שיקום מוצלח ניתן ללמוד בין היתר, מהמוטיבציה שהפגין הנאשם להשתקם; מאינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים ונטילת אחריות, ועוד (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (12.4.2015); ע"פ 3381/16 אלקרינאו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (10.7.2016); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל, פסקאות 16-17 (14.9.2017); ע"פ 1288/17 שנהר נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (3.10.2017)).

אם כן, סעיף 440 לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם וזאת בשל שיקולי שיקום וזאת ככל ובית המשפט ישתכנע כי הנאשם השתקם או כי קיים סיכוי של ממש לשיקומו.

ראו בעניין זה, ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, שם נקבע בין היתר כדלהלן: "באילו נסיבות יכיר בית המשפט בקיומו של סיכוי של ממש לשיקום באופן שיצדיק חריגה ממתחם העונש? עד כה לא ניתנה בפסיקה תשובה מחייבת וכוללת לשאלה זו, ומטבע הדברים יש להתחשב בכל מקרה על נסיבותיו... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 440 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום... עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 440(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי."

בעניינו, שירות המבחן התרשם לטובה מהנאשם, מההליך המורכב והממושך אותו עבר ועודנו עובר וכן מאופיו ואישיותו.

אני סבור כי מתן אפשרות לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי יכולה לא רק לסייע להפחית את הסיכון, אלא אף לקדם את האינטרס הציבורי, כפי שקבע כב' השופט סולברג בע"פ 7353/18 חדד נ' מדינת ישראל (1.5.19): "מצב דברים שבו עברייני נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלאל ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו,

כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ובתוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשופם של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרתעה; לעתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה".

בע"פ 1026/24 מדינת ישראל נ' פלוני, נקבע ביחס לסוגיית השיקום כי: "הדין מקנה לשיקולי השיקום חשיבות רבה, וכפי שכבר נפסק בעבר, מטרת ההתחשבות בשיקולי שיקום אינה מתמצית ברצון להטיב עם מבצע העבירה או עם סביבתו הקרובה, אלא מדובר באינטרס ציבורי ראשון במעלה, בהשתלבותו של מבצע העבירה בחברה לאחר שחזר לדרך הישר (ע"פ 1216/21 לארי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 לפסק דינו של השופט י' עמית [נבו] (19.5.2022) (להלן: עניין לארי); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 לפסק דינה של השופטת ד' ברק-ארז [נבו] (12.4.2015)). על מנת לממש אינטרס זה, העניק המחוקק לבית המשפט את הסמכות לחרוג לקולה ממתחם הענישה ההולמת, בנסיבות בהן ניכר כי: "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" (סעיף 4ד0א) לחוק העונשין".

ובהמשך ביחס ליתר שיקולי הענישה, מול שיקול השיקום, נאמר: "גם לאחר שבית המשפט מחליט לעשות שימוש בסמכות המוקנית לו ולסטות ממתחם הענישה ההולמת מטעמי שיקום, אין הדבר "מעלים" את יתר שיקולי הענישה לעניין העונש שייגזר לאחר אותה סטייה ממתחם הענישה. גם בנסיבות בהן קובע בית משפט כי יש מקום לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום, נותר הצורך לאזן, מול שיקולי השיקום, את יתר שיקולי הענישה.

אכן וכפי שטען המשיב, סמכותו של בית המשפט, לעניין "עומקה" של הסטייה לקולה, מטעמי שיקום, אינה מוגבלת. על כן, יכול שאף בעבירות חמורות יחליט בית המשפט, מטעמי שיקום, ולאחר עריכת האיזונים הנדרשים, להסתפק בעונש של עבודות שירות. מטבע הדברים, ככל שהעבירות תהיינה חמורות יותר, כך המקרים בהם ייגזר עונש שהינו כה מקל, לאור חומרת העבירה, יהיו נדירים יותר".

משכך ולאור האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את נסיבותיו של נאשם 2 בתיק זה, לרבות גילו הצעיר, העדר עבר פלילי ובמיוחד לאור המלצת שירות המבחן, באתי לכלל מסקנה כי במקרה זה יש לחרוג ממתחם העונש ההולם במובן של הטלת מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן ורכיבי ענישה נוספים.

אני מוצא לנכון לבכר את שיקולי השיקום על פני שיקולי הגמול, ההרתעה וההלימה שכן התועלת שתצמח מהנאשם במידה וישלים את הליך השיקום בענישה משולבת זו תהא אפקטיבית ותטיב לא רק עם הנאשם עצמו אלא גם עם האינטרס הציבורי.

על כן, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 9 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות באקו פארק חדרה. מאחר והמועד הנקוב בחוות דעת הממונה חלף זה מכבר, מתבקש הממונה על עבודות השירות לתאם עבור הנאשם מועד חלופי לתחילת ריצוי עבודות השירות ובמועד שייקבע יתייבב הנאשם לא יאוחר מהשעה 10:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות שלוחת צפון וזאת לצורך קליטתו.

מובהר בזאת לנאשם כי במידה ולא יקיים את תנאי ההעסקה כדין ניתן יהיה להגיש בקשה להפקעת עבודות השירות ובמקרה שכזה הוא יאלץ לרצות את יתרת תקופה המאסר בפועל. מתקופת מאסר זו יש לנכות את תקופת ימי המעצר אותם ריצה הנאשם מתוקף תיק מ"ת 29418-03-24 ותיק מ"י 19023-03-24 וזאת לפי נתוני שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שבפני ו/או על כל עבירת רכוש אחרת שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים אשר יבוצע ויפוקח ע"י שירות המבחן. מוסבר בזאת לנאשם כי עליו לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ולהשתתף בכל הליך טיפולי אליו ינותב, שאם לא כן ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ובמקרה שכזה עניינו של הנאשם יוחזר לבית המשפט לצורך מתן גזר דין חדש.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. סכום הקנס יקוזז מסכום הפיקדון שהופקד בתיק 29418-03-24 וזאת בהעדר החלטה אחרת לסתור ובכפוף להוראות כל דין והיתרה ככל שתיוותר תוחזר למפקיד ובמידה ולא ניתן יהיה לקזז את סכום הקנס מסכום הפיקדון, ישולם סכום הקנס באמצעות מרכז גביית קנסות ב- 10 תשלומים החל מיום 5/7/25 ובכל 5 לכל חודש עוקב שאחריו וזאת באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

· **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**

· **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 10,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שבפני ו/או על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה על פי חוק העונשין.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים ככל שקיימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א סיוון תשפ"ו, 27 מאי 2026, בהעדר הצדדים.

תפ 29366-03-24 מדינת ישראל נגד פיראס לחאם - טרם נגזר דינו, פאדי מסארווה
תפ 29366-03-24 מדינת ישראל נגד פיראס לחאם - טרם נגזר דינו, פאדי מסארווה